

Ромашці наказано жити!

Наприкінці торішнього жовтня у міській соціальній мережі «Севастопольское Вече» було опубліковано прохання – врятувати кобилку Ромашку. За словами еколога Вікторії Єлхової, тварину збиралися здати на м'ясо, мовляв, її нема кому утримувати. «Ромашці сім років: це – початок дорослого життя. Коли ми її побачили, не встояли. Вона прекрасна! Нам дали місяць на те, аби викупити кобилу за м'ясною ціною: 8500 гривень. Шукаємо будь-які можливості. Я їду заробляти гроші до Києва».

У соцмережі був організований збір грошей для порятунку коня. Небайдужі громадяни відгукнулися. І дуже скоро Ромашка знайшла нових господарів, серед яких – севастопольський депутат Михайло Міщенко. «До мене ніхто не звертався, ні про що не просив, – розповідав Михайло Міщенко, – я допоміг врятувати Ромашку через свої внутрішні переконання. Ставлення до тих, хто слабший за тебе, визначає нашу людяність. Звичайно, більше за всіх моєму рішенню радіють мої діти». Михайло Міщенко запропонував Центру реабілітації дітей-інвалідів у місті Севастополі організувати безкоштовні оздоровлюючі заняття верховою їздою («іпотерапією»). Це дуже ефективний засіб лікування дітей, котрі страждають на тяжкі вроджені захворювання. Верховна їзда по-

зитивно впливає на фізичний стан: відновлюється координація рухів і робота вестибулярного апарату. А спілкування з конем приносить дитині багато радості і робить її щасливою.

Оздоровлювати дитлахів готує не лише врятована Ромашка, а й коні зі стайні Вайнеровського та з приватного господарства Інни Малишевої. Так народився рух «Друзі коней», у планах якого – створення благодійного фонду, пошук нових господарів та опікунів, надання допомоги із реабілітації дітей-інвалідів, пропаганда верхової їзди як найліпшого засобу сімейного відпочинку. А запитання та пропозиції на сайті «Севастопольское Вече» приймають координатори проекту – Катерина Піменова та Вікторія Єлхова.

Лучія ПУЗИКОВА.
Крим.

71

Хто там, на п'єдесталі?

Захопившись символом нового року, ми склали спонтанний рейтинг оригінальних кінних монументів країни. До того ж кожен із них удостоївся своєї номінації. Добір вельми суб'єктивний, а отже, не претендує на істинність в останній інстанції.

5. «Пам'ятник тачанці» в Каховці Херсонської області: легендарна машина війни.

Встановлений 1967-го на честь 50-річчя Жовтневої революції на насипному кургані. Зафіксований у бронзі засіб нищення ворогів на льоту має часову прив'язку до Громадянської війни: тоді тачанки були надзвичайно популярні.

4. «Золоті коні» в Партеніті (Крим): даровані двічі. Тандем конячок був презентований Леоніду Кучмі на 70-річний ювілей. Екс-президент України передарував скульптурну групу парку санаторію «Айвазовський». Чудові істоти органічно влилися в ландшафт.

3. Богдан Хмельницький у місті Хмельницькому: відзнака за акцентовану гендерну належність коня. Від початку монумент мав стояти на височині. Принаймні фігури робилися з урахуванням саме такого розташування. Але їх поставили 1993-го на геть рівній місцевості біля

обласної філармонії. Тому деякі деталі, які за задумом повинні були візуально зменшуватися, мають гіпертрофований вигляд.

2. Данило Галицький у Львові: краще пізно, ніж ніколи. Лише 2001 року місто, назване на честь князевого сина Лева, таки отримало пам'ятник своєму засновнику.

1. Кінь у Конотопі Сумської області: відзнака за мужність у мирні дні. Сам Бог велів Конотопу обзавестися пам'ятником коню. Назва зобов'язує. У давні часи в тутешніх болотах гинуло багато цих безпорадних тварин, априорі приречених людиною на смерть. Однак довгоочікуваного красеня-коника виробили п'ять років тому, у розпалі економічної кризи, із крихкого матеріалу (полімерні смоли та склотканина). І коли бешкетники розмалювали пам'ятник смугами під зебру, то не було для нього найстрашнішим. Улітку 2013-го хулігани скинули символ міста з п'єдесталу. Розтрошеного коника полагодили й за кілька місяців уже відновленого підняли на його законне місце. Для бронзового монумента тутешня влада, на жаль, грошей не має.

Окремим пунктом у рейтингу тримається **столічний пам'ятник їжачку в тумані** на перехресті вулиць Золотоворітської, Рейтарської та Георгіївського провулку. Річ у тім, що це колюче творіння з п'ятьма тисячами голок-цвяхків також називають «Лошадка»: на честь конячки з мультяки, яку їжак кликав. А номінацію для об'єкта підказав колега Тарас Романюк: за яскраво виражену «неконячість».

Ніла ІВАНЕНКО.

